

**PODLASKI URZĄD WOJEWÓDZKI
w BIAŁYMSTOKU
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3**

NK-II.4131.76.2014.JŁ

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Łapach z dnia 28 marca 2014 r. Nr XLIV/457/14 w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Łapy.

UZASADNIENIE

W dniu 28 marca 2014 r. Rada Miejska w Łapach podjęła uchwałę Nr XLIV/457/14 w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Łapy. Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 7 kwietnia 2014 r.

W wyniku przeprowadzonej analizy prawnej stwierdzono, iż uchwała w sposób istotny narusza prawo, a mianowicie art. 11a ust.2 pkt 1, 6 i 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r., poz. 856 j.t.). Mając powyższe na uwadze w dniu 10 kwietnia 2014 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze zmierzające do stwierdzenia nieważności wskazanej uchwały.

Zakres przedmiotowy zakwestionowanej przez organ nadzoru uchwały wskazany został w art. 11a ust. 2 – 5 ustawy. Ze względu na cechy, można ów zakres podzielić na obligatoryjny i fakultatywny. Stosując literalną wykładnię wskazanych przepisów mamy do czynienia z zamkniętym katalogiem elementów programu. Przy czym część programu, o której mowa w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy, jest obligatoryjna i nie powinna być pominięta, zaś pozostała część (art. 11a ust. 3 i 4 ustawy) może, ale nie musi być ujęta w uchwale w sprawie programu. Ponadto uchwała w sprawie programu powinna zawierać wskazanie formy

i sposoby realizacji zadań określonych w art. 11a ustawy. Wadliwym jest samo powielenie zapisów ustawowych.

Pierwszym istotnym naruszeniem prawa w przedmiotowej uchwale jest brak określenia konkretnego schroniska dla bezdomnych zwierząt. Tymczasem, w celu wypełnienia delegacji ustawowej, Rada powinna precyzyjnie określić schronisko, do którego będą przekazywane bezdomne zwierzęta. Dopiero określenie konkretnego schroniska jest realizacją nałożonego na gminę obowiązku w zakresie zapewnienia bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt. W związku z tym należy stwierdzić, że sposób realizacji programu w tym zakresie jest zbyt ogólnikowy i właściwie stanowi jedynie deklarację, a nie realizację programu.

Zakwestionowana przez organ nadzoru uchwała nie wskazuje również konkretnego gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich. W § 10 ust. 1 Załącznika do uchwały rada wskazuje jedynie, iż „Gmina zapewnia opiekę dla bezdomnych zwierząt gospodarskich. Opieka taka będzie odbywała się w gospodarstwie, które w drodze umowy zawartej z Gminą, zgodzi się przyjąć i objąć opieką przekazywane zwierzęta”. Uregulowanie tej kwestii w sposób wskazany powyżej, nie stanowi wypełnienia delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy. Z ustawy wprost wynika bowiem, że wskazanie gospodarstwa rolnego winno nastąpić w Programie.

Stanowisko organu nadzoru zgodne jest z orzecznictwem. Jak czytamy w uzasadnieniu do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 27 września 2012 r. II SA/Lu 591/12, *„wykładnia celowościowa przepisu art. 11a, który należy interpretować w powiązaniu z art. 11, prowadzi do wniosku, że dla skutecznej realizacji zadań własnych gminy polegających na zapewnieniu opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz ich wylapywaniu właściwym jest określenie w sposób konkretny sposobu realizacji tych zadań, w związku z czym uchwała podejmowana na podstawie art. 11a ustawy winna zawierać wskazanie konkretnego schroniska(...). Należy bowiem podkreślić, że ustawa przewiduje krótki - roczny - termin obowiązywania programu, co przemawia za skonkretyzowaniem jego treści, dostosowanej do warunków i okoliczności występujących i przewidywanych w danym roku, a nie nadawaniu mu wyłącznie charakteru ogólnych ram, które dopiero wymagałyby dalszej konkretyzacji, co wiązałoby się nadto ze skróceniem realnego czasu podejmowania działań w zakresie opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt zgodnie z planem uchwalonym w danym roku”*. Ponadto potwierdzenie słuszności stanowiska organu nadzoru znajduje się w uzasadnieniach do następujących orzeczeń – wyrok NSA

z 13 marca 2013 r. II OSK 37/13, wyrok WSA w Lublinie z dnia 7 sierpnia 2012 r. III SA/Lu 463/12, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 6 grudnia 2012 r. II SA/Wr 686/12.

Ponadto organ nadzoru zwraca Radzie uwagę, że w kwestionowanej uchwale powinny znaleźć się również zapisy dotyczące zasad usypiania ślepych miotów. Tymczasem Rada ograniczyła się w § 4 ust. 2 Załącznika do uchwały do stwierdzenia, iż „Gmina realizuje również usypianie odłowionych ślepych miotów”. W ocenie organu nadzoru, właściwym byłoby umieszczenie szczegółowych zapisów dotyczących tej materii, np. kto i na jakich zasadach będzie dokonywał wskazanych czynności. Przepis § 4 ust. 2 Załącznika do uchwały jest enigmatyczny i w takim stanie rzeczy nie można uznać materii dotyczącej usypiania ślepych miotów za dostatecznie uregulowaną.

Mając powyższe na uwadze, organ nadzoru stwierdził, iż uchybienia istniejące we wskazanej uchwale, dotyczące braków wypełnienia ustawowej dyspozycji z przepisu art. 11a ust. 2 ustawy, który obliguje do uregulowania zamkniętego katalogu spraw, mają charakter istotny – uzasadniający stwierdzenie nieważności całego aktu.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Otrzymuje: Rada Miejska w Łapach

Z up. WOJEWODY PODLASKIEGO

Aneta Kuberska
Zastępca Dyrektora
Wydziału Nadzoru i Kontroli